

Lelkipásztor beiktatás gyülekezetünkben

Örömteli eseményt ünnepeltünk gyülekezetünkben július első hétvégéjén. Sok imádságban kért, keresett és megtalált, Isten által kirendelt új lelkipásztorunkat iktattuk be József utcai szolgálatába Újvári Ferenc testvér személyében.

A július 2, szombat délutáni istentiszteletet Győri Kornél, búcsúzó ügyintéző lelkész vezette. Igehirdetésében egyaránt biztatta az új pásztor, és a gyülekezetet: Légy bátor, és erős, mert Isten veled van, Újvári testvér! Tudd és lásd, hogy melletted vannak munkatársaid, szolgatársaid a gyülekezeti tagok személyében. Induljon a közös útra a pásztor és gyülekezete. Az úton nem leszünk egyedül, mert az Úr Jézus Krisztus mindig veled van.

A beiktatási cselekménynél Mészáros Kálmán, egyházelnök testvér közreműködött, melynek keretében átadta a szolgálati levelet; majd annak megfelelő részeit hangosan felolvasta a szolgálatba lépő új pásztor, és a fogadó József utcai Gyülekezet nevében Oláh Gábor presbiter, gyülekezetvezető. A beiktatás befejezésekként Mészáros Kálmán hangos imában kérte mennyei Atyánk áldását a lelkipásztor és a gyülekezet együttműködésére.

Ezután az üdvözlések sora következett. Az első köszöntő gyülekezetünk előző, nyugdíjba vonult pásztor, Hegyi András testvér volt. Utána a szomszédos gyülekezetek nevében Papp János Nap utcai bap-

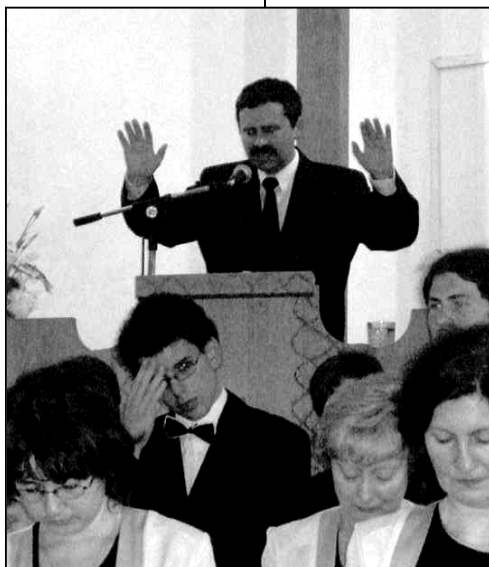
tista lelkipásztor; és Kecskés Károly, a József utcai Keresztyén Testvér Gyülekezet vezetője üdvözölte Újvári Ferencet. Az előző szolgálati helyről, Újpestről, Frittmann Zsombor presbiter hozott köszöntést. A baptista lelkipásztor szolgatársak nevében Meláth Attila egyházkerületi elnök, Kissné Pető Anna, Révész László, és Lórik Levente köszöntött. Igével, és biztató szavakkal, testvéri együttműködésüket felajánlva mutatkoztak be az új lelkipásztornak a józsefvárosi római katolikus, református, evangélikus egyházak, és a Zsámboki Evangéliumi Gyülekezet képviselői. Végül a József utcai női kör képviselője üdvözölte a lelkipásztornét.

Majd közös gyülekezeti ének hangjai közben Újvári testvér felment a szószékre. Az ének befejezése után biztonyságtételként elmondta, hogy a Krisztus szolgálatát tekinti mindenek feletti feladatának. Az ünnepi istentisztelet újonnan beiktatott lelkipásztorunk záró áldásával ért véget. Az alkalom résztvevői és vendégei hazamenetelük előtt még szeretetvendégségen vehettek részt.

MEZEI GÉZA

* * *

A július 3, vasárnap délelőtti istentisztelet Oláh Gábor gyülekezetvezető köszöntő szavaival kezdődött, melyben új pásztorunkat, feleségét, és gyermekeiket köszöntötte a gyülekezet nagy családja nevében. Szinte fohászként csendült fel utána az ének: „A reménységnek Istene hit által titeket töltsön be, örömmel és békességgel...”

Újvári testvér záró áldása szombat este

Majd egy-egy üzenettel köszöntötték őket a gyülekezet különböző csoportjai: a gyermek csoport, furulya csoport, kis ifjúság, ifjúság.

Újvári testvér válaszát a Jelenések Könyve 3:7-13 alapján mondta el: „Eredetileg is keresztyén közösséghez szólt ez az ige. Adtam eléd egy nyitott ajtót! A földrengéssel fenyegetett Filadelfiában fontos volt, hogy az ajtó ne legyen bezárva, veszély esetén ki tudjanak menekülni az emberek a házból. Fiatalként temérdek lehetőségünk van az életben, de idővel bezárulnak az ajtók, és nem találunk kiutat. Azt érezzük, vége! Az életben annyi nyitott ajtó van, de minden út végül a halálba visz. Nekünk azonban azt az egy nyitott ajtót kell megtalálni, amelyik az örök életbe visz! Jézus Krisztus azt mondja „én vagyok az ajtó”. Ha az életben úgy érzed, minden összetört körülötted, az Ő ajtaja nyitva marad. Drága testvér, élj a lehetőséggel!”

Délután a jelenlévő lelkipásztorfeleségek emlékeztek, köszöntöttek: Oláh Lajosné 1959-re, az ő szolgálatba lépésük idejére emlékezett. Majd Gerő Sándorné, Dobner Béláné, és Hegyi Andrásné mondta el jó kívánságait.

Örömnöpe volt ez a gyülekezetnek, ahol a nyáj és a pásztor egymásra talált, Urának kegyelméből!

HUSZTA TIBOR

„Istenünk újíts meg bennünket! Ragyogtasd ránk orcádat, hogy megszabaduljunk!” (Zsolt 80:4)

A megújulás kifejezést gyakran használjuk a megtérés helyett is, s noha sok tekintetben van bennük közös vonás, nem egészen ugyanarról van szó.

A megtérés szűkebb értelemben az első odafordulás Istenhez oly módon, amikor valaki – belátva elveszett bűnös voltát – hátat fordít régi életének (benne régi értékítéletének, gondolkodásmódjának, életcéljainak), elfogadja az Istennek Jézus Krisztusban felkínált kegyelmét, és elkötelezi magát az Isten szava iránti engedelmség-

re. Erre válaszul Isten a megtérőt újjászüli és betölti Szentlelkével. Ennek az eseménysorozatnak az emberi oldala a megtérés. S bár magához a megtéréshez vezető utat (pl. a bűneink feletti megszorodást) is a Szentlélek készíti elő, a döntést nekünk kellett meghozni.

A Szentlélek előkészítő munkája lehet hosszabb – sokszor több évig tartó – folyamat, de a döntés egy jól megfogható mozzanat. (Sablon persze erre nézve sincs!)

Ezt követi a megszentelődés, ami egy életen át tart. Ez szintén két összetevőből áll: Isten Lelkének munkája az egyik rész, a másik pedig a mi engedelmségünk. Isten részéről soha nincs fennakadás, Ő folyamatosan képes és kész minket formálni teljes szeretetével és hatalmával. Egyidőben mindnyájunkat egyéneként külön-külön! Neki nem okoz gondot több felé koncentrálni, figyelmét megosztani úgy, hogy közben bármelyikünk is ne teljes egészet kapjon tőle akár figyelemből, akár szeretetből.

Annál inkább van fennakadás nálunk, mert mi – bár ha megkérdezzük, el tudjuk mondani, mi is a végcélunk – gyakran célt tévesztve élünk. Szemünk előtt megfakul a végső cél a hétköznapiok sűrűjében. Elnehezül a szívünk az élet gondjai miatt. Levesszük a tekintetünk arról, aki az ígéretet tette. Megszakad a folytonosság a vele való kapcsolatunkban. Átmenetileg fontosabbá válnak egyéb dolgok, s az így keletkezett rést nagyon gyorsan ki is használja a Sátán. Kísérhetőbbé válunk. Ez összezavar, idegessé tesz. Lázás (pót)cselekvésekbe kezdünk. Mivel ezek a cselekedetek nem Istennel való rendezett életből fakadnak, nem lesz benne sok örömünk, sőt egy idő után kifejezetten fárasztónak fogjuk érezni ezeket. Közben pedig egyre csak nő az életünkben a bűn által támadható rés, és egyben a távolság is Isten és köztünk. Ráadásul, mint valami alattomos köd, telepszik rá szívünkre a közömbösség. Ilyenkor Istennek külön kegyelme, ha olyan impulzust ad az életünkbe, ami felkelti őszinte vágyunkat utána. Ez gyakran egy próba, egy különösen nyomasztó teher, ami ráeszméltet: Nem hogy szárnyalni nem tudunk, de

még jót lépni se nélküle. (Ahogy hallhattuk ezt a pünkösdszombat délelőtti prédikációban.)

A teher, a próba Isten „mélyszántása” életünkben! Önmagában nem képes helyreállítani egyetlen próba se, de mint egyetlen megmaradt esélyhez, odafordíthat Istenhez. Megtöri, megalázza a saját akaratunkat, így előkészíti a szívünket Isten munkája számára.

A Zsolt 80:5-7. versei ilyen teherről, szorongatott helyzetről szólnak: Izrael fiai kenyér és víz helyett könnyet esznek és isznak, ellenségeik civakodnak velük, és gúnyolják őket. Ebből a mélységből fakad fel ez a mondat: „Istenünk újíts meg bennünket! Ragyogtasd ránk orcádat, hogy megszabaduljunk!”

Persze nem törvényszerű, hogy minden helyreállást próbatétel előzzön meg, hiszen Istennek nincs szüksége sablonra, de a megújulás szükségességének beláttatásához gyakran használja ezt a rávezető eszközt. Ha kitágítjuk a megtérés fogalmát, akkor így határozhatnánk meg egyféleképpen: Feladom magamban azt, amiről felismertem, hogy nem egyezik Isten akaratával, és céloomul az Isten felismert akaratát tűzöm ki. És ezt nem csak egyszer kell megtennem az életben, hanem mindig, amikor:

– Olyan bűnt fedezek fel magamban, amit eddig nem láttam, mert még nem voltam a lelki érettség olyan fokán, hogy azt bűnnek ismerjem fel. De fakadhat ez abból is, hogy mindenkinek más-más okoz kísértést. Vannak egyetemes bűnök, amelyek mindenkinek bűnnek számítanak (pl. házasságtörés), és vannak személyes bűnök, amelyek az egyéni kötődések vagy a mulasztások területén keresendők (pl. a gazdag ifjú kötődése a vagyonához).

– Rádöbbenek, hogy életembe be- (esetleg vissza-) szivárogtak olyan dolgok, amelyekről korábban már tudtam, hogy Isten ellenére vannak, de engedve az ostrom alatt tartó világi kísértéseknek (pl.

alatt tartó világi kísértéseknek (pl. TV műsorokon, baráti kapcsolatokon... keresztül) fokozatosan újra visszaigazodtam azokhoz, akár csak részben is.

– Ráébredtem, hogy értékítéletemben eltorzultak az arányok, eltolódtak a hangsúlyok (pl. megnövekedett az anyagiak szerepe, elsőbbséget kapott a látszatra törekvés, megnövekedett a vágy az emberi elismerés után, stb).

Az újabb – eddig nem észlelt – bűnök felfedezése része a megszentelődésünknek.

Az ezekből való megtérés beleilleszkedik egy töretlen lelki fejlődés vonalába. Amikor viszont elhajlás történik a korábban vett jó iránytól, akkor megtörik ez a folyamatos lelki növekedés. Ráadásul hívő életünk természete az (de a hétköznapi élet számos területére is igaz), hogy vagy

haladunk előre, vagy visszacsorgunk. Új lendületet venni pedig sokkal nehezebb, mint a korábbit folytatni. Pontosabban: Isten irgalmasan lehajló szeretete nélkül lehetetlen! (Mint ahogy lehetetlen az első odafordulás és a hitben való hűség megállás is!) Gondoljunk arra, mit jelent az, amikor az a személy, akivel az utóbbi időben megromlott, feszült kapcsolatban voltunk, egyszer csak jóindulatú bátorító tekintettel ránk mosolyog. Mennyire vártuk már ezt a feloldozó tekintetet! Valami hasonlóra vágyik a zsoltáros Isten részéről, amikor így imádkozik hozzá: „Ragyogtasd ránk orcádat!” azaz: Légy jóindulattal hozzánk!

Ahhoz, hogy megújuljunk, kell a bűnbánat, a megtérés – mint ennek a folyamatnak egy része, de ahogy Isten adja a kijózanító impulzust, úgy Ő az is, aki befejezi ezt az egész helyreállítást: Megtisztít, megfrissíti a vele való kapcsolatunkat, kifújja életünkben a közömbösség ködét, betölt egészséges buzgósággal és szolgálatkészséggel. A megújulás tehát jóval több az ember megtérésénél. (Hasonló a viszony, mint ami az első megtérés és az újjászületés között áll fenn.)

Fontos felismerni és elismerni, hogy Isten viheti végbe mindezt (lásd: Ez 36:25-26)! Kérdés, hogy meg van-e bennünk az alázat ehhez? Őt legjobban dicsóíti a saját ráutaltságunkat megvalló „segíts meg!” (= hozsanna!) kiáltás.

Vágyjuk-e egész szívünkkel, hogy Ő adjon megoldást nyitott kérdéseinkre, mert – ha nekünk vannak is elképzeléseink – tudjuk, hogy az övé a legjobb, pontosabban a jó megoldás. A mi megoldásaink mindig nyitva hagynak valamit, vagy újabb megoldandó problémákat támasztanak. Amit Isten cselekszik, ahhoz nem kell hozzátenni, sem abból elvenni. – Ez nem az emberi semmittevés dicsérete, hanem annak elismerése, amit Jézus így fogalmaz meg: „...*nélkülem semmit sem tudtok cselekedni*” (Jn 15: 5).

Az őszinte, Isten utáni vágy és az ennek eredményeképpen vele helyreállt kapcsolat kiegyensúlyoz:

- Egyrészt tettekben is megnyilvánuló buzgóságra és hűségre ösztönöz
- másrészt megóv a fontoskodó, az emberi teljesítményeket kidomborító nyüzsgéstől.

Ugyanis a megújult szívnek nem az a fontos, amit ő maga tesz, hanem az, amit Isten. Az után vágyik, és közben arra törekszik engedelmes szívvel, hogy eszközként simuljon bele hatalmas Ura kezébe. Istennünk, újíts meg minket!

Buzdításként elhangzott a június 12-i imaórán. Vezette:

SÓLYOM ATTILA

Emberségből megbuktak

Történetemben próbálok nem utalni a tényleges helyszínre, a neveket nem mondom ki, mégis ha valaki magára ismer, lehet, hogy nem a véletlen műve.

Még viszonylag jó idő volt, sorstársammal, „kollégámmal” eszegettünk, iszogattunk, beszélgettünk a parkban. Egyszer csak egy nénikére lettünk figyelmesek, aki nagyon furcsán köhögve tántorgott oda egy másik padhoz és nehézkesen leült. Tovább

köhögött, majd végül pirosat hányt. Jött egy fiatal, meglehetősen jó kinézetű pár, s odaszóltak:

– Sok volt a vörösbőr, nyanya! – majd saját viccükön mulatva továbbmentek.

Mondom a társamnak:

– Menj oda, tartsd a fejét előreahajtván, ne-hogy lenyelje a nyelvét. Megpróbálok mentőt hívni.

Pénz nem volt nálam, de a mentő ingyen hívható, nem estem pánikba. Jön szembe egy középkorú férfi, megszólítom:

– Bocsánat, van mobilja?

– De megnőtték a csöves igényeid, eddig némi pénz kellett, most már telefon?

– Dehogy, csak egy néni rosszul van a parkban... – de nem hagyja folytatni, le-gyint és továbbmegy.

Közeledik egy harminc körüli nő, beléve-tem reményem, és megszólítom:

– Jó napot! Van mobilja?

– Micsoda maga, kérdezőbiztos? Na és ha van?

– Mentőt kellene hívni, mert a parkban rosszul van egy néni, vért hány.

– Nem kell annyit inni, de majd kialussza.

– De tényleg rosszul van, nem részeg!

– Koppj le! Magadon akarj segíteni!

Otthagynom, nem vitatkozom – nem partner. A másik oldalon már látszik a nyilvános fülke, futok oda. Hívom a mentőt, s pillanatokon belül ott vannak. Beteszik a kocsiba, s már indulnak is szirénázva.

A mi életünk folytatódik tovább, egyik nap megszokottsága követi a másikat. Már rég elfelejtettük a történeteket, de hirtelen ismerős alak jelenik meg a parkban.

– Nézd, a néni! – szól a társam, mint aki kísértetet lát.

Odafordulok, és én is az idős hölgyet pillantom meg, amint egyenesen felénk tart. Odaér, és ismerősként üdvözlő bennünket:

– Szép jó napot! Megismernek? Én vagyok az, akinek megmentették az életét.

– Csókolom. El tetszik túlozni a dolgokat, én csak mentőt hívtam, ő meg vigyázott magára addig.

– Akkor maguk nem tudják az igazságot! Ugyanis igaz, hogy nagyon rosszul voltam, az is igaz, hogy vért hánytam, de az eszméletemet nem vesztem el, mindent tudok. Láttam, többeket megkért, hogy telefonálnak mentőkért, de vagy kinevették, vagy elküldték, engem meg részegnek néztek. De megmondták a kórházban, hogy csak perceken múlt az életem, ugyanis ha véletlen hátrabicsaklik a fejem, vagy a saját véremtől, vagy a nyelvemtől fulladok meg. A mentősök közbeavatkozására meg nagyon is szükségem volt, ugyanis tüdővérzést kaptam. Most hálával tartozom önöknek, hisz újrászülettem. Kérjenek, amit csak akarnak, pénzt, jó italt, megveszem. – Vagy mit szeretnének? Itt lakom nem messze, a férjem meghalt, s most egyedül csináltam nagytakarítást a nagy házban. Biztosan az ártott meg.

– Köszönjük szépen, de emberséges viselkedésért nem jár jutalom!

– De láthatják, hogy ma már semmit nem adnak ingyen. Maga tudja a legjobban, mert az ingyenes számot sem hívták!

– Nénike, ez mind igaz, de mi a magunk bőrén tapasztaljuk, hogy mennyire szükségünk van egymásra. Az előbb említettek pedig most megbuktak emberségből, de úgyis addig járnak újra ezt az iskolát, míg talán egyszer levizsgáznak.

A néni csak elköszönt, nem volt hozzáfűznivalója. Azóta sem láttuk többé, és nekünk ismét egybefolytak reménytelennek tűnő napjaink. Néha elgondolkodom mégis, hogy a „felsőbbrendű elitnek” soha senki nem mutatott példát önzetlen emberszeretettől.

Ha választani lehet, akkor én inkább maradok érző „csóró”, mint szegény gazdag.

Megjelent a „Fedél nélkül” című újság 2005. június 2-i számában.

ÚJLAKINÉ RÓZSI

Beteg voltam és meglátogattatok...

Gyülekezetünk beteg, idős, megfáradt testvéreit hordozzuk imádságainkban. Lehetőségeink szerint látogassuk őket. Beszélgessünk, imádkozzunk velük, értük. Egy telefonhívás, pár soros levél, igés kártya is nagy örömet okoz nekik.

A felsorolt testvérek címe, telefonszáma Újvári Ferenc lelkipásztornál, és Huszta Tiborné testvérnőnél megtalálható:

<i>Bozsogi Jánosné</i>	<i>Erdei Béláné</i>
<i>Ganda Pálné</i>	<i>Groska Erzsébet</i>
<i>Hetzke József</i>	<i>Kántor Imréné</i>
<i>Kárpáti Tivadarné</i>	<i>Liptai Sándorné</i>
<i>Madarász Melinda</i>	<i>Nagy Sándor és neje</i>
<i>Pap László és neje</i>	<i>Páka Elek</i>
<i>Rumbold Gyula</i>	<i>Sallay Lajos</i>
<i>Sebők Györgyné</i>	<i>Szabó Lajosné</i>
<i>Szalai Mihályné</i>	<i>Szebeni Gyula és neje</i>
<i>Tóth Imréné</i>	<i>Vékony József</i>
<i>Vida Sándor</i>	<i>Vodiczky Mária</i>

† Vecseri József

testvér

életének 91. évében, 2005. június 30-án az örökkévalóságba költözött. Hamvasztás utáni búcsúztatása július 29-én, pénteken délután 13³⁰ órakor lesz a rákoskeresztúri Új Köztemetőben.

Mennyei Atyánk a feltámadás reményében adjon vigasztalást a gyászolóknak!

Nincs vissza

*Őrizd a szikrát, hogyha könnyű lángja,
parázsló fénye lelkened kigyúl,
mert messze száll, és nem tér vissza többé,
úgy mint a csillag, más világba hull.*

*Őrizd, ha szélnek illetve biztat
magasra hágni. El ne fojtsd soha,
mert nem fogod még egyszer megtalálni,
a szél útjának nem marad nyoma.*

*Őrizd a hangot, hogyha csendiül benned,
ismételd, mint a visszhangos hegyek,
hogy átzenéljen – mert már visszahívni
a holt kegyelmet többé nem lehet.*

SZENT-GÁLY KATA

Mi a siker? Mit tegyünk az életünkkel?

Fenti címet adták a június 11-én megtartott ökumenikus női találkozóknak.

Baptista közösségünkben is ott voltunk néhányan, s többek között Jókai Anna író-nő szolgálatát hallgattuk meg. Ő elmondta, hogy sok nehézség között szerezte meg a tanári diplomát, s 33 éves koráig gyermekeket nevelt. Terheket kell viselnünk. Jézus mikor felment a hegyre, nem tette le terhét a hegy lábánál.

A sztárok sikeremberek, de az csak külső siker. Nekünk nem szabad külső sikerekre törekedni. Volt olyan időszak, mikor el akarták törölni az egyéniséget. Ez hibás elgondolás volt, hiszen a kisgyerekek is úgy próbálnak valamit. Jézus Krisztus értékelte a személyiséget. Nekünk legyen végső célunk, hogy én éljek, és éljen bennem a Krisztus. Így van miért élni, van mércénk – az Isten Igéje, azt kell megtartani életünkben, mint alapot. A sikeres ember pedig felelős, mert akire több bízott, annak nagyobb a felelőssége is. Akinek például hatalma van, az nem végleges, mert változhat, s hamar elmúlhat.

Egy nő élheti az életét „szingliként” és sikeresen, de az élet második szakaszában hiányzik a meleg családi fészek. Meg kell keresni az életben a reális lehetőségeket. Ha nem is végez valaki egyetemet, de van családja, gyermeket nevel – az sikeres. Értékelni kell a kicsi győzelmeket is. Mikor magamat le tudom győzni, s engedem, hogy a Krisztus győzzön bennem, az siker, igazi önmegvalósítás.

Önmagunk megváltoztatása nehéz, hosszú út. A külső siker, a hiúság belsőleg rombol. Fontos, hogy legyünk békességben lelkiismeretünkkel. Jézus mondta: „Mit használ az embernek...” Van olyan szólám,

hogy nyitottnak kell lenni – de vigyázzunk, meg kell nézni, hogy mire!

Fenn kell tartani egy „kémlélőnyíllást”, s azon át megnézni, mit kínál a világ, mert a gonosz igyekszik behatolni életünkbe és tudatunkba. Készen kell lenni a nyitásra, de csak a jóra – bár azt mondják, hogy ez konzervatív gondolkodás. Legyünk manipulálhatatlanok, mert lelkünk értéke nagy. S érték magyar nyelvünk is, nem véletlenül helyezett Isten ebbe az országba.

Törődni kell fizikai létünkkel, de Jézus

arra figyelmeztetett: „Nem csak kenyérral él az ember...” Ma már mindenből politikai dolgot csinálnak. S a globalizáció nem összehozza az embereket, hanem versengést teremt. Sajnos a gazdasági érdek, a pénz uralodik a világon. Lucifer „akklimatizálódott”:

már nem szarvakkal, lópatával jelenik meg. Ha férfi: elegáns, nyakkendő; ha nő: divatos, csinos, tán piros műkörmökkel jön. Istennel versenyez, hogy majd ő teszi szebbé, jobbá a világot.

Igazi siker: szolgálni egy jó ügynek, szolgálni embertársainknak, a szükségben levőknek. Teréz anya mondta: a szenvedés óceánja végtelen, de minden nap elveszünk belőle egy cseppet. – Ez az igazi siker. Siker, hogy Jézus lejtött értünk a földre. Ő szorongott, közben tanítványai elaludtak, nem imádkoztak. Szemérembe emberfeletti volt, s mikor kimondta, hogy „elvégeztett”, ez Isten sikere volt!

KÖZREADTA: ALMÁDI JÁNOSNÉ

Valódi erény a hűség, amely elhagyottan is kitart. Valódi erény a reménység, amelyik nem tart igényt semmiféle táplálékra. Valódi erény a szeretet, amelyik viszonzás nélkül is megőrzi magát.

Az a szabad, aki a jó felé választ. A szabadság tudatosan vállalt szolgálat.

JÓKAI ANNA

Szeretet-himnusz mai nyelven

♥ *Isten = Szeretet* ♥

Ha olyan kiváló szónok vagyok is, mint Kossuth Lajos, vagy Martin Luther Kinggel együtt hirdetem, hogy „van egy álom”, de szeretet nincs bennem, olyanná lettem, mint egy leomlott templomtorony megrepedt harangja.

Ha futurológusként, a jövő mérnökeként, vagy csalhatatlan közvéleménykutatóként előre látom is a jövőt, szeretet pedig nincs bennem, olyan vagyok, mint egy összelapított üres kólás doboz, amelyet unottan rúgnak tovább a kamaszok.

Ha akkora hitem van is, mint Assisi Ferencnek, Luther Mártonnak és egy dunántúli parasztasszonynak együttvéve, de szeretet nincsen bennem, olyanná lettem, mint a szél által cibált ördögszekér.

Ha önfeláldozóan támogatok is alapítványokat, vagy tizedet is adok minden jövedelmemből, szeretet pedig nincs bennem, olyanná lettem, mint aki követ ad kenyer helyett, és skorpiót tojás helyett.

Ha két végén égetem is a gyertyát, hajnaltól késő estig robotolok, éveken át nem megyek szabadságra, ám szeretet nincs bennem, olyan lennék, mint egy üres belü hagyma.

Ha naponta végigjárom a damaszkuszi utat, rongyosra olvasom a Bibliámat, ha halálomra bizakodó hittel tekintek, úrvacsorával megerősödve készülök is elmenni, de szeretet nincs bennem, semmi hasznom abból.

A szeretet jelentéktelen, mint amikor valaki számárháton vonul be a városba.

A szeretet nevetség tárgya, mint amikor valakinek kezébe nádszalat, fejére töviskoszorút adnak.

A szeretet balek, mint amikor valaki kínzóíért imádkozik.

A szeretet esendő, mint amikor valaki azt mondja: „szomjúhozom”.

A szeretet meglepő, mint amikor valaki szelíden megszólít egy gyászoló asszonyt a hajnali kertben.

A szeretet játékos, mint amikor valaki tanítványai előtt megy Galileába.

A szeretet nem fúj egy követ a bennfentesekkel, nem kacsint össze a hatalommal, nem bizonygatja önmaga fontosságát, nem örül a pártok és politikusok acsarkodásának, de együtt örül az asszonnyal, aki megtalálja elgurult drachmáját.

Nem örül az ügyeskedéssel szerzett vagyonnak, de együtt örül a mezők liliomai-val és az ég madaraival.

Nem örül a doppinggal elért világcúcsnak, de együtt örül a fogyatékos kisfiúval, aki szája szélén csorgó nyállal, nagy erőfeszítésekkel társának tudja dobni a labdát.

A szeretet soha el nem múlik.

Nem veszi el szavatosságát, nem évül el, nem kerül „ad acta”, nem lesz unalmas, mint a tegnapi újság.

Legyenek bár istentiszteletek, véget fognak érni. Legyenek bár felekezetek, meg fognak szűnni. Ám egykor majd egyetlen asztalt ülünk mindnyájan körül, és Ő lesz majd minden mindenkiben.

Mert a szeretet nélküli kötelességtudat kedvetlen. A szeretet nélküli felelősség: figyelmetlen. A szeretet nélküli igazság: kemény. A szeretet nélküli okosság: gőgös. A szeretet nélküli barátságosság: hűvös. A szeretet nélküli rend: kicsinyes. A szeretet nélküli hatalom: kíméletlen. A szeretet nélküli birtoklás: fősvény. A szeretet nélküli adakozás: képmutató. A szeretet nélküli vallásosság: bigott. A szeretet nélküli hit: vakbuzgó. A szeretet nélküli remény: fanatikus. A szeretet nélküli élet: értelmetlen.

Most azért megmarad a hit, a remény, a szeretet. E három.

Ezek közül pedig a legnagyobb: JÉZUS.

Megjelent a HÍD (a Dunaharaszti Baptista Gyülekezet lapja), 2005. június 19-i számában.

Arany Alkony

Meghitt alkalom részesei lehettünk a májusi istentiszteleten a törökbálinti Idősek Otthonában. Kedves szolgálattevők gazdagították együttlétünket: Bárcki Andrásné és Kovács Roland költeménnyel, Horváth Zsuzsa énekkel, Kósa Dávid és ifj. Szűcs Gábor zongorajátékkal, Nyári Tamás bizonyásgtétellel.

A szolgálatok hirdették Krisztus eljövetelét, és a megtérés fontosságát. Mint belső vallomás, úgy csendült fel a fiatalok éneke „szeretlek jó Uram és szívem csak tiéd”.

Nyári Tamás elmondta, hogy Isten szeretetét egy angol házaspár segítő szolgálataán keresztül értette meg. A házaspár erdélyi missziós szolgálatából Magyarországon át hazafelé tartva rosszindulatú emberek célpontjává vált. A férj a támadásban életét veszítette. A támadókat elfogták és börtönbe zárták. A feleség, szívében Krisztus szeretetével képes volt meglátogatni a börtönben támadójukat.

Kiss Emil igehirdetésében megvilágította, hogy pünkösdi jelképe az egyház. A kegyelem a miénk lehet, egyetlen feltétele van csupán: meg kell térnünk! A megtérés fordulót jelent az ember életében. Elhagyja a helytelen, bűnös, régi dolgait, és törekszik a Krisztus szerinti élet megélésére.

Június 19-én

„Szívből köszönöm Uram az életet, a békémet, mindazt mit adtál nekem” – zengte örömmel a kis közösség. A szeretet világának küldöttét, Jézust akartuk megérteni, aki nem ismer kirekesztést. Ő szóba állt a samáriai bűnös asszonnyal, belpoklosokkal, nyomorékokkal.

Ebben a szolgálatban volt segítségünkre Dobner Péter, ifj. Szűcs Gábor, Kovács Roland, Dobner András, és a zsámboki cigány missziós csoport. Oláh Ferenc elmondta, hogy Szolnoki Zoltán segítségével 1998-tól Isten megszólítására indult el a hit útján. Amikor társaival meghallották az evangéliumot, a szeretet szavát, örömmel csatlakoztak. Az Úr próbákon át vezette őket, de a próbákban megerősödtek.

Gromon András az „Érted vagyok” újság főszerkesztője az öregségről beszélt. Elmondta, hogy minden kornak megvan a maga értelme. Idézte Jánosy Istvánt „Mire a lélek más lelket megért,/ könnyel fizet a szenvedésekért,/ nem áll bosszút, csak mosolyog cinkosan” és sejtí, érti már, mi függ össze mivel. Ezt Szabó Éva így fogalmazta meg Hét csoda c. versében: „Tudod mi volt a hét csoda?/ egy újszülött kis homloka,/ egy falevélen az az ér,/ amely a gyökerekig ér,/ egy szó, amely idejében jött”.

Az istentiszteletet Kiss Emil imádsággal zártuk.

H. T.

Hirdetés

*Középkorú hölgy betegáplást, gyermekfelügyeletet, takarítást vállal.
Név, telefonszám Huszta Tibornénál.*

Kedves Olvasóink!

Kérjük, várjuk, és közreadjuk a Szerkesztőséghez eljuttatott bizonyásgtétételeket, tudósításokat, programajánlatokat, imatémákat, igei ihletettségu írásokat, verseket. A „Testvérek” újság mindannyiunké, olyan lesz, amilyenné együtt tesszük!

Örömmel vesszük, ha személyesen elmondják, vagy megírják újságunk tartalmával, formájával, szellemiségével kapcsolatos észrevételeiket, javaslatokat, segítő szándékú, építő kritikájukat.

Lapunk ingyenes, de minden önkéntes, jószívvel adott támogatást köszönettel elfogadjunk.

Következő lapzártánk augusztus 21, vasárnap. A szeptemberi megjelentetésre szánt anyagokat eddig az időpontig kérjük a Szerkesztőséghez (= Huszta Tibor & neje, Mezei Géza) eljuttatni.

Budapest József utcai Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest VIII. József u. 12.
www.baptista.hu/jozsefutca „Folyóirat” rovatában is olvasható újságunk!

Rendszeres alkalmaink:

Vasárnap 9⁰⁰ imaóra, 10⁰⁰ és 17⁰⁰ istentisztelet.

Szerda 18⁰⁰ istentisztelet.

Péntek 18⁰⁰ ifjúsági óra.